

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ

Η ΚΙΤΙ
ΣΤΟ ΣΕΝ
ΚΛΕΡ

9

MINΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Enid
Blyton

1.

Πού είναι η Πατ;

Η Ίζαμπελ Ο'Σάλιβαν και η ξαδέρφη της, η Άλισον, κάθονταν στο μικρό καφέ του σταθμού πίνοντας τσάι και τρώγοντας βουτυρωμένες φέτες με μαρμελάδα. Και τα δυο κορίτσια περίμεναν το τρένο που θα τις πήγαινε πάλι πίσω στο Σεν Κλερ μετά τις διακοπές.

«Η μαμά μου μας έφερε πολύ νωρίς» παραπονέθηκε η Ίζαμπελ που είχε βαρεθεί την αναμονή αλλά και την παρέα της Άλισον και δεν έβλεπε την ώρα να συναντήσει τις υπόλοιπες συμμαθήτριάς της!

«Εγώ φταίω» απολογήθηκε η ξαδέρφη της. «Νόμιζα πως το ρολόι της κουζίνας πήγαινε λάθος. Συγγνώμη!»

Η Ίζαμπελ ήπие την τελευταία γουλιά από το τσάι της χαζεύοντας έξω από το παράθυρο. Το πρόσωπό της φωτίστηκε μόλις διέκρινε κάμποσα κορίτσια με τη στολή του Σεν Κλερ να έρχονται προς το μέρος τους. Τελικά, αποδείχτηκε πως ήταν τελειόφοιτες, οι οποίες τις προσπέρασαν χωρίς να τους ρίξουν ούτε μια ματιά, κάνοντάς τες να νιώσουν μικρές κι ασήμαντες.

«Θα μου λείψει τρομερά η αδερφή μου» είπε για πολλοστή φορά αναστενάζοντας.

«Έχεις ένα σωρό φίλες στο Σεν Κλερ» την παρηγόρησε η Άλισον. «Εξάλλου, η Πατ θα επιστρέψει σε μερικές εβδομάδες» επεσήμανε με μια συμπόνοια που η Ίζαμπελ δεν είχε συνηθίσει από την ξαδέρφη της.

Της έγνεψε ευχαριστώντας την, αλλά συνέχισε να νιώθει χάλια. Όντως είχε πολλές φίλες στο Σεν Κλερ – και μάλιστα καλές. Αλλά δεν ήταν το ίδιο με το να έχει δίπλα της τη δίδυμη αδερφή της! Η Άλισον δεν μπορούσε να καταλάβει πώς είναι να μοιράζεσαι τα πάντα με κάποιον –ακόμα και τα συναισθήματα– και να είσαι τόσο κοντά του, που να τον νιώθεις κομμάτι του εαυτού σου. Πόσο στεναχωρέθηκε που την άφησε πίσω το πρωί αλλά πόσο στεναχωρέθηκε κι εκείνη που έμεινε πίσω!

«Θα μου γράφεις, δε θα μου γράφεις;» την είχε ρωτήσει με αγωνία πριν αποχαιρετηθούν. «Κάθε εβδομάδα θέλω να μου γράφεις και να μου μεταφέρεις όλα τα νέα».

«Φυσικά. Όμως είναι κρίμα που εσύ δε θα μπορείς να μου απαντάς...» της απάντησε εκείνη ακουμπώντας μαλακά τον γύψο στο δεξί της χέρι.

«Μην ανησυχείς, Ίζαμπελ. Ο μπαμπάς είπε πως μπορώ να του υπαγορεύω τα γράμματα και να τα γράφει εκείνος. Θα γίνει ο γραμματέας μου!»

Αυτό είχε κάνει και τις δύο να γελάσουν, μα όταν έφτασε η ώρα του αποχωρισμού, ήθελαν να βάλουν τα κλάματα.

«Ας είμαστε λογικές» βιάστηκε να πει η Πατ καθώς

είδε τα χείλη της αδερφής να τρεμοπαίζουν. «Θα είμαστε πολύ σύντομα ξανά μαζί. Εξάλλου, αν συνεχίσεις να κλαις, η Άλισον θα λιώσει. Ξέρεις, φυσικά, πόσο της αρέσουν τα δράματα!»

Η ξαδέρφη της όχι μόνο δεν παρεξηγήθηκε με το αστείο, αντίθετα γέλασε και σκούνηξε την ξαδέρφη της παιχνιδιάρικα στο γερό της χέρι. Έτσι, οι δίδυμες χωρίστηκαν κάπως πιο εύθυμες. Όμως για την Ίζαμπελ η χαρά της επιστροφής της στο Σεν Κλερ δεν ήταν ίδια με τις άλλες φορές. Κάτι μέσα της είχε σπάσει.

«Ει, Ίζαμπελ! Σου μιλάω!» φώναξε η Άλισον ξαφνικά. «Αυτές δεν είναι η Μπόμπι και η Τζάνετ;»

«Ναι! Και η Χίλαρι!» παρατήρησε η Ίζαμπελ ξεχνώντας για μια στιγμή τα βάσανά της και πετάχτηκε όρθια τόσο απότομα που παραλίγο να ρίξει το τραπέζι. «Έλα, Άλισον, πάμε!»

Οι μαθήτριες της Τρίτης τάξης τριγύριζαν ανέμελες και χαμογέλασαν διάπλατα μόλις αντίκρισαν τα δυο κορίτσια.

«Γεια σου, Ίζαμπελ! Γεια σου, Άλισον! Τι καλά που βρισκόμαστε ξανά!»

«Πώς ήταν οι διακοπές σας;»

«Τέλεια δεν είναι που επιστρέφουμε στο σχολείο; Μα πού είναι η Πατ;»

«Έχει σπάσει το χέρι της» τις πληροφόρησε με θλίψη η Ίζαμπελ. «Κι επειδή είναι το δεξί της χέρι, η μαμά σκέφτηκε ότι δε θα είχε νόημα να έρθει στο σχολείο μέχρι να βγάλει τον γύψο».

«Αν είναι δυνατόν, τι κακοτυχία!» είπε η Χίλαρι. «Και πώς τα κατάφερε έτσι;»

Η Ίζαμπελ στραβομουτσούνιασε.

«Της καρφώθηκε η ιδέα να ανέβει στο δεντρόσπιτο που είχε φτιάξει ο μπαμπάς όταν ήμασταν μικρές. Την προειδοποίησα ότι τα κλαδιά δε θα άντεχαν το βάρος της και αποδείχτηκα σωστή».

«Καημένη Πατ» σχολίασε η Μπόμπι.

«Πολύ ανεύθυνη συμπεριφορά για μια μαθήτριά της Τρίτης» είπε και η Τζάνετ κάνοντας την έκπληκτη. «Σοβαρά τώρα, λυπάμαι πολύ. Και πότε με το καλό θα επιστρέψει;»

«Σε δυο-τρεις εβδομάδες είπε ο γιατρός» της απάντησε η Ίζαμπελ. «Έτσι όλες σας θα πρέπει να ανεχτείτε την γκρίνια μου ως τότε».

«Χμ, τολμώ να πω ότι θα την ανεχτούμε, αλλά μόνο αν είναι για λίγο» είπε η Μπόμπι πειρακτικά. «Κοιτάξτε, έρχεται και η Τζένιφερ!»

Τα κορίτσια γύρισαν τα κεφάλια τους και είδαν μπροστά τους την Τζένιφερ Μάιλς από την Έκτη με ένα τεράστιο χαμόγελο ζωγραφισμένο στο ευγενικό της πρόσωπο.

«Γεια σας! Γεια σας!» τις χαιρέτησε χαρωπά. «Φαντάζομαι έχετε ήδη μάθει πως θα είμαι η αρχηγός για αυτό το τρίμηνο, αλλά και υπεύθυνη για τις αθλητικές δραστηριότητες. Οπότε, αν έχετε κάποια απορία ή προβληματισμό, είμαι και θα είμαι πρόθυμη να βοηθήσω!»

«Ευχαριστούμε, Τζένι» είπαν τα κορίτσια ντροπαλά κοιτάζοντάς τη με θαυμασμό.

Αυτό το κορίτσι είχε κάτι υπέροχο και ζεστό καθώς ήταν ευαίσθητο και διακριτικό. Στ' αλήθεια ένιωθες πως μπορούσες να της πεις τα πάντα κι εκείνη θα σε άκουγε προσεκτικά. Αντίθετα, υπήρχε ένα κορίτσι με το οποίο καμία δε θα ήθελε να μοιραστεί τα προβλήματά της: η Μάργκαρετ Γουίντερς, η οποία τις πλησίαζε.

Η Μάργκαρετ ήταν πολύ όμορφη, με ολόισια, μακριά μαλλιά που συνεχώς τίναζε με κινήσεις που θύμιζαν αρχαίο δράμα. Τα μάτια της είχαν ένα ασυνήθιστο βιολετί χρώμα και τα ψηλά ζυγωματικά της την έκαναν να μοιάζει τόσο εξωτική. Επίσης, ήταν τόσο υπεροπτική που τους φάνηκε πως θα περνούσε από μπροστά τους δίχως να τις χαιρετήσει. Έπειτα, όμως, η ματιά της έπεσε στην Άλισον και παρατήρησε τον θαυμασμό στα μάτια της. Της Μάργκαρετ της άρεσε να τη θαυμάζουν.

«Άλισον, τι τιμή!» σχολίασε η Χίλαρι. «Από όλες μας, η Μάργκαρετ, η ξιπασμένη, χαιρέτησε εσένα μονάχα».

Εκείνη, όμως, δεν απάντησε, καθώς την κοίταζε συνεπαρμένη έτσι όπως απομακρυνόταν.

Η Μπόμπι έκανε νόημα στην Ίζαμπελ και της είπε συνωμοτικά:

«Φαίνεται πως η ξαδέρφη σου βρήκε πάλι κάποια να λατρεύει».

Η Άλισον την άκουσε κι έγινε κατακόκκινη. Το ότι ήταν συνηθισμένο για εκείνη να λατρεύει σαν πρότυπά της τα πιο ακατάλληλα άτομα ήταν κοινό μυστικό ανάμεσα στις συμμαθήτριάς της.

«Αυτό δεν ισχύει!» υπερασπίστηκε τον εαυτό της.

«Απλώς τη θαυμάζω πολύ. Είναι τόσο γοητευτική. Είδατε με τι κορμοστασιά στέκεται; Πόση αυτοπεποίθηση έχει;»

«Κρίμα όμως που ο χαρακτήρας της δεν ταιριάζει με την εμφάνισή της» σχολίασε η Τζάνετ κυνικά.

«Αυτό που είπες ήταν πολύ κακό» διαμαρτυρήθηκε η Άλισον. «Δεν μπορώ να καταλάβω τι έχεις μαζί της».

«Είναι ύπουλη και κακιασμένη» απάντησε εκείνη. «Το προηγούμενο τρίμηνο ανάγκασε μια μικρή της Πρώτης να αποστηθίσει έναν τεράστιο μονόλογο του Σαίξπηρ και να της τον απαγγείλει απλώς για να την τσεκάρει».

«Καλά έκανε!» είπε η Άλισον αγανακτισμένη. «Κάποια πρωτάκια έχουν τόσο εγωισμό που νομίζουν ότι τα ξέρουν όλα. Με κάποιον τρόπο δεν πρέπει να μάθουν να σέβονται τις τελειόφοιτες;»

«Χάνεις τον χρόνο σου» ψιθύρισε η Ίζαμπελ στη Χίλαρι που ετοιμαζόταν να μιλήσει. «Ξέρεις πώς είναι η Άλισον όταν αποφασίσει πως κάποια είναι άξια λατρείας. Όσο περισσότερο προσπαθείς να της απομυθοποιήσεις τη Μάργκαρετ, τόσο πιο πολύ θα κολλήσει μαζί της».

«Υποθέτω πως έχεις δίκιο» συμφώνησε εκείνη αποφασίζοντας να μη μιλήσει. «Αυτό δεν είναι το τρένο μας;» αναρωτήθηκε αμέσως, κοιτάζοντας το τρένο που πλησίαζε. «Να προλάβουμε να βρούμε καλές θέσεις πριν αρχίσει ο χαμός. Ελάτε!»

Τα κορίτσια βιάστηκαν να προχωρήσουν, όταν η Τζάνετ σκούνηξε την Μπόμπι.

«Μα τι γίνεται εκεί;» είπε δείχνοντας. «Μου μοιάζει με καβγά».

Γύρισαν όλες και αντίκρισαν δυο καινούρια κορίτσια το ένα απέναντι από το άλλο. Και οι δυο είχαν τα χέρια τους στη μέση και –κρίνοντας από το άγριο ύφος στα πρόσωπά τους– θα πρέπει να είχαν ανταλλάξει βαριές κουβέντες, ενώ οι γονείς τους αμήχανοι προσπαθούσαν να ηρεμήσουν τα πνεύματα.

«Μα πόσο αγαπημένες είναι!» ειρωνεύτηκε η Μπόμπι. «Υποθέτω πως είναι αδερφές, αν και δε μοιάζουν καθόλου».

Πράγματι, η μια ήταν ανοιχτόχρωμη και κάπως στρουμπουλή, ενώ η άλλη μελαχρινή και αδύνατη.

Ξαφνικά, η δασκάλα της Δευτέρας, η μισ Τζενκς, είπε κάτι στους γονείς των κοριτσιών. Εκείνες αιφνιδιάστηκαν και ησύχασαν αμέσως τρομαγμένες από τον κοφτό τρόπο της και τον αέρα ακεραιότητας που απέπνεε.

«Έλεν, ακολούθησέ με για να σε συστήσω στα κορίτσια της Δευτέρας τάξης» είπε η δασκάλα στην ανοιχτόχρωμη κοπέλα.

Έπειτα, έριξε το βλέμμα της στην Τζάνετ κάνοντάς της νόημα να πλησιάσει.

«Τζάνετ, αποδώ η Αμάντα Γουίλκς, η οποία θα είναι στην τάξη σας αυτό το τρίμηνο» τη σύστησε έχοντας το χέρι της γύρω από τους ώμους της νεοφερμένης. «Θα την αναλάβεις για λίγο;»

«Φυσικά, μισ Τζενκς» απάντησε εκείνη υπερήφανη.

Θα ήταν η αρχηγός των κοριτσιών εκείνο το τρίμηνο και το να κάνει τα καινούρια κορίτσια να νιώσουν ευ-

πρόσδεκτα ήταν ένα από τα καθήκοντά της. Έτσι, περίμενε υπομονετικά μέχρι και οι δυο τους να αποχαιρέτησουν τους γονείς τους. Έπειτα, η δασκάλα τους πήρε μαζί της την Έλενα, ενώ η ίδια κράτησε αγκαζέ την Αμάντα λέγοντάς της φιλικά πως οι υπόλοιπες είχαν ήδη επιβιβαστεί στο τρένο.

«Τι λες, πάμε; Θα σε συστήσω και στις υπόλοιπες!»

Τα κορίτσια τις κοίταζαν με ενδιαφέρον καθώς μπήκαν στο βαγόνι τους. Η Αμάντα έμοιαζε κάπως νευρική και η Ίζαμπελ αυθόρμητα της χαμογέλασε πλατιά. Πρέπει να ήταν ένα μικρό βασανιστήριο να ξεκινάς σε καινούριο σχολείο όπου όλες γνωρίζονται ήδη μεταξύ τους εδώ και χρόνια.

«Φιλενάδες, αυτή είναι η Αμάντα Γουίλκς» την παρουσίασε η Τζάνετ. «Αμάντα, να σου συστήσω την Ίζαμπελ, την Άλισον, τη Χίλαρι και την Μπόμπι».

«Χαίρομαι που σε γνωρίζω, Αμάντα» την υποδέχτηκε η Χίλαρι. «Μπαίνεις εσώκλειστη για πρώτη φορά;»

«Ναι και ανυπομονούσα να έρθω στο Σεν Κλερ» απάντησε. «Απλώς εύχομαι η Έλεν να μη μου τα καταστρέψει όλα».

Τα κορίτσια έπαθαν σοκ. Πόσο άσχημο σχόλιο ήταν αυτό που έκανε για την αδερφή της! Η Ίζαμπελ δεν ήθελε καν να το σκεφτεί.

«Θα σε βοηθήσουμε να τακτοποιηθείς και εσύ και η αδερφή σου» της είπε.

«Η Έλεν δεν είναι αδερφή μου» τη διόρθωσε εμφανώς δυσαρεστημένη με εκείνη την υπόθεση συγγένειας

εξ αίματος. «Για την ακρίβεια, δεν έχουμε καμία σχέση» διευκρίνισε.

«Πάντως μόλις σας είδαμε μαζί με τους μεγάλους, υποθέσαμε πως ήταν αδερφή σου».

«Θετή αδερφή μου» διευκρίνισε. «Ο πατέρας μου πέθανε όταν ήμουν μωρό και η Έλεν ήταν επίσης μωρό όταν πέθανε η μαμά της».

«Κι έπειτα η μαμά σου γνώρισε τον μπαμπά της Έλεν και τα έφτιαξαν» συμπέρανε η Τζάνετ.

«Ακριβώς» επιβεβαίωσε εκείνη λυπημένη. «Και πριν από λίγους μήνες παντρεύτηκαν κιόλας».

«Δεν ακούγεσαι πολύ ενθουσιασμένη με αυτό» σχολίασε η Άλισον. «Δεν τα πάτε καλά με τη θετή αδερφή σου;»

«Α ναι, είναι αξιαγάπητη» απάντησε «και λατρεύει τη μαμά μου. Απλώς υπάρχει κάτι που δεν μπορώ να ανεχτώ».

Ξαφνικά το κορίτσι σώπασε και κοίταξε τριγύρω αμήχανα έχοντας γίνει κατακόκκινη.

«Αχ, σας ξέρω ελάχιστα και σας λέω κιόλας την ιστορία της ζωής μου. Θα πρέπει να σκέφτεστε πως είμαι φρικτή...» είπε χαμηλόφωνα.

«Χμ, είμαστε τόσο ευγενικές ψυχές που κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί στο να μας εμπιστευτεί» απάντησε η Μπόμπι κάνοντάς τες όλες να γελάσουν.

«Και σίγουρα έσπασε ο πάγος» πρόσθεσε η Τζάνετ. «Τώρα είσαι μια από εμάς, οπότε μπορείς να μοιράζεσαι μαζί μας ό,τι θέλεις χωρίς να φοβάσαι πως θα βγει παραξένω».

«Σας ευχαριστώ τόσο πολύ!» αναφώνησε εκείνη γεμάτη χαρά που είχε γίνει αποδεκτή από τα κορίτσια. «Πρέπει να παραδεχτώ πως νιώθω μεγάλη ανακούφιση που τα έβγαλα από μέσα μου. Βλέπετε, ο πατριός μου είναι πολύ πλούσιος και κακομάθαινε την Έλεν σε όλη της τη ζωή, αφήνοντάς τη να κάνει ό,τι ήθελε. Είναι το πιο τρομακτικά σνομπ άτομο που έχω γνωρίσει».

«Μην ανησυχείς για αυτό» κρυφογέλασε η Ίζαμπελ. «Στο Σεν Κλερ σύντομα θα προσγειωθεί και θα πέσουν τα φτερά της».

«Περίμενε και θα δεις» συμφώνησε η Χίλαρι με τη σειρά της. «Θα την τακτοποιήσουν οι συμμαθήτριάς της. Μόνο κάνε υπομονή μερικές εβδομάδες και θα δεις...»

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ

«Φοβάμαι πως η αγαπητή,
νέα αρχηγός μας απλώνει το χέρι της
πο μακριά από εκεί που φτάνει!»

Η νέα αρχηγός του Σεν Κλερ, η Μάργκαρετ,
προκαλεί συνεχώς προβλήματα στις μαθήτριες
της Τρίτης τάξης. Δεν έχει συναντήσει,
όμως, ακόμη το αντίπαλο δέος, την Κίτι
και την κατοίκα της, τη ΜακΓκάντι!
Έρχονται ακόμα περισσότεροι
μπελάδες στο Σεν Κλερ!

www.minoas.gr

9 786180 249989
ISBN 978-618-02-4998-9
ΚΩΔ. 21028

9+